

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **D. V. S.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2013, č. j. MV - 53288-4/SO/sen-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 1. 2016, č. j. 15 A 100/2013 – 49,

**t a k t o :**

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III.** Žalobci **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností ze dne 27. 1. 2016 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované specifikovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 2. 2013, č. j. OAM – 33084-22/DP-2012, a toto rozhodnutí potvrdila. Stěžovateli jím nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu dle § 44a odst. 3 s odkazem na § 35 odst. 3, § 37 odst. 2 písm. b) a § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném pro posuzovanou věc, neboť nesplňoval podmínku trestní zachovalosti dle § 174 odst. 1 téhož předpisu.

[2] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí tedy zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, zákon stanoví poměrně přísně její obsahové náležitosti. Podle § 106 odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí stěžovatel v kasační stížnosti uvést, z jakého důvodu napadá rozhodnutí soudu a co navrhuje (specifikovat žalobní petit).

[3] Kasační stížnost ze dne 27. 1. 2016 uvedené náležitosti neobsahovala, neboť v ní bylo pouze uvedeno, že proti rozsudku krajského soudu podává stěžovatel prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost, kterou zástupce odůvodní ve lhůtě do 15 dnů.

[4] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Neodstranění nedostatků kasační stížnosti představuje z výše uvedených důvodů vadu, pro kterou není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat.

[5] Usnesením ze dne 1. 2. 2016, č. j. 9 Azs 21/2016 - 17, vyzval soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá v záhlaví označený rozsudek krajského soudu a uvedl, co navrhuje (petit). Zároveň ho poučil o tom, že nebudou-li v uvedené lhůtě odstraněny tyto vady kasační stížnost, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[6] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle měsíců končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti, bylo doručeno jeho zástupci dne 3. 2. 2016. Poslední den lhůty k doplnění náležitostí kasační stížnosti připadl na 3. 3. 2016. Požadované odůvodnění kasační stížnosti však nebylo soudu v této lhůtě doručeno.

[7] Výzvě k doplnění náležitostí kasační stížnosti tedy nebylo ve lhůtě stanovené podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyhověno. Při tom platí, že lhůtu lze k včasné a důvodné žádosti stěžovatele prodloužit, v daném případě však k žádnému prodloužení stanovené lhůty nedošlo a ani dojít nemohlo, neboť o něj nebylo požádáno.

[8] Soud proto uzavírá, že kasační stížnost postrádá základní náležitosti stanovené zákonem a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě ve stanovené lhůtě, nezbylo soudu než kasační stížnost odmítnout v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání.

[9] O nákladech řízení rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Podle ustanovení § 10 odst. 3, věty třetí, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2016

JUDr. Radan Malík

pokračování

předseda senátu